

PRZEDMOWA

CERTYFIKATY JĘZYKOWE ODGRYWAJĄ DZISIAJ W EUROPEJSKIM SYSTEMIE KSZTAŁCENIA coraz ważniejszą rolę: w ramach edukacji szkolnej i akademickiej, a także w nauczaniu pozaszkolnym, trwającym przez całe życie. Stanowią one liczące się świadectwo na rynku pracy. W ramach europejskiej polityki językowej szczególnie ważna jest kooperacja i koordynacja z takimi językami, jak język polski, który wszedł do kręgu języków Unii Europejskiej stosunkowo niedawno.

Kiedy przed trzema laty zakończono prace nad wdrożeniem systemu certyfikacji języka polskiego jako obcego, jego nauczanie wkroczyło w nową fazę. W roku 2004 miały miejsce pierwsze egzaminy certyfikato- we, najpierw w Polsce, w różnych miastach, w których istnieją akademickie ośrodki zajmujące się nauczaniem języka polskiego jako obcego. Zaproponowano również chętnym wyjazdo- we, zagraniczne sesje egzaminacyjne. Najszybszy i najliczniejszy odzew nad- szedł z Niemiec.

Egzaminy w Berlinie odbywają się od początku istnienia Państwowej Komisji Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego prawie regularnie. Właśnie Niemcy i osoby polskiego pochodzenia, mieszkające na stałe w Niem- czech, stanowią największą grupę spośród zdających egzaminy certyfikato- we z języ- ka polskiego. Zainteresowanie to widoczne było m.in. podczas Międzynarodo- wych Targów Edukacyjnych EXPOLINGUA 2005 w Berlinie, w trakcie których zaproponowano gościom odwiedzającym Targi bezpłatny udział w próbnym egzaminie. Skorzystało z tej możliwości kilkadziesiąt osób.

Już wyżej wskazane względy były wystarczającym motywem do spotkania spe- cjalistów polskich i niemieckich, którzy mogli wymienić doświadczenia (np. na temat testów językowych) i poglądy w dziedzinie certyfikacji językowych w obu sąsia- dujących ze sobą krajach. Bezpośrednim impulsem do zorganizowania konferen- cji były dwa wydarzenia. Pierwsze to nawiązana bliska i ścisła współpraca Szkoły Języka i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego ze Sławistyką Zachodnią Uni- wersytetu w Lipsku. Głównym punktem współpracy było szkolenie nauczycieli języka polskiego z Saksonii. Nauczyciele ci przyjechali na letnią szkołę do Cie-

szyna, by doskonalić swoją znajomość języka polskiego oraz by pogłębić metody i techniki nauczania języka polskiego jako obcego. Na Uniwersytecie w Lipsku dzięki pomocy Saksońskiego Ministerstwa Kultury w roku akademickim 2003/2004 rozpoczęły się zaoczne podyplomowe studia dla nauczycieli w zakresie języka polskiego i czeskiego. W roku 2007 przystąpi do egzaminu państwowego z języka polskiego pierwszych trzynastu saksońskich nauczycieli. W roku 2006 oficjalnie rozszerzono w Saksonii regulamin egzaminacyjny dla kierunków nauczycielskich o język polski i czeski, tym samym języki te mogą znaleźć się w oficjalnej ofercie szkół jako drugi lub trzeci język obcy. Na Uniwersytecie w Lipsku zostały w bieżącym roku otwarte odpowiednie stacjonarne studia nauczycielskie.

Drugim impulsem do zorganizowania udokumentowanej w tym tomie konferencji był Rok polsko-niemiecki 2005/2006. Dzięki inicjatywie Departamentu Współpracy z Zagranicą Ministerstwa Edukacji Narodowej złożyliśmy wniosek o dofinansowanie konferencji w Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Pomysł zyskał pełne poparcie i dzięki funduszom obu instytucji w konferencji w Lipsku wzięło udział 20 specjalistów z Polski z różnych ośrodków akademickich: Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz z Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej MEN. Ze strony niemieckiej w konferencji wzięli udział specjaliści z Uniwersytetu w Lipsku oraz nauczyciele ze szkół saksońskich. W organizacji i w obradach wzięła też udział Katedra Sławistyki Uniwersytetu im. M. Lutra w Halle.

Konferencja spełniła swoje zadanie. Myślmy, że skorzystały z niej obie strony: polska i niemiecka. Polacy uświadomili sobie czekające ich jeszcze zadania na drodze doskonalenia systemu certyfikacyjnego i mogli skorzystać z doświadczeń niemieckich kolegów, którzy z kolei mieli okazję zapoznać się z istniejącym od trzech lat systemem certyfikacyjnym jednego z języków słowiańskich. Wszystkim konferencja pokazała jasno, że podstawowym brakiem w dziedzinie certyfikacji jest niedobór materiałów na jej temat w obcych językach. Organizatorzy podjęli więc wysiłek, by referaty konferencyjne wydać w publikacji dwujęzycznej, licząc na to, że sięgną do niej i teoretycy-glottodydaktycy, i twórcy systemów certyfikatowych, i wreszcie potencjalni kandydaci do egzaminów oraz ich nauczyciele, których zadaniem jest przygotowanie swoich uczniów do pomyślnego zdania egzaminu.

Danuta Rytel-Kuc, Jolanta Tambor